

postea cœde confternati (quia adversæ factionis opes ad domesticam injuriam abolendam, Tribuno auctore, comparari non ignorabant) Stephanum caput factionis secuti, ad Othonem secundum, qui tum Veronæ erat, transfugiunt: cui in Principis Maurocenæque gentis invidiam, Venetorum Imperium pollicentur. Ad eam rem, quia non leves facinoris cernebat adeste auctores, continuo Otho animum adjecit. Verum antequam aperto bello Venetos peteret, fame eos tentare statuit: confestim per edictum universæ Italiæ Venetorum commercio interdixit: his denunciari fecit, ne negociorum causa aliove prætextu Imperii urbes frequentarent: quod si quid temere egissent, fore ut deinceps pro hostibus ubique haberentur. Ea statim denunciatione apparuit, quid Otho moliretur: ut interclusis comæatibus, ad ultimum omnium malorum, atque id ipsum intolerabile, inedia, Venetos redigeret. At quamquam non parum terroris ea res civitati attulerat, perinde ac ignari quorsum Othonis consilia tenderent, bono se animo esse Veneti videri volebant, suum dolorem metumque dissimulare, certi prius omnia extrema pati, quam libertatem amittere. Et jam ad multum inopiæ ventum erat, quum Caput aggeris, municipium (quod sæpe fit ut malum malo hæreat) a Veneto nomine defecit: ipsi municipes defectionis nomine, ut esset esca quædam ad cæteros populos movendos, aliqua Lauretanorum prædia ab Othone impetrarunt. Sed quum hæc foris facta essent, cœpissetque interim civitas jam rerum omnium penuria premi, id totum Veneti Caloprinæ factionis hominibus, qui circa Othonem frequentes erant, acceptum referre, eos incusare, illorum suafu talia in se moliri hostem. Publico itaque decreto Caloprinæ ædes funditus diruunt, uxores & liberos custodiæ tradunt, reliqua bona publicant. Interim Otho sua adhuc pertinacia obnixus, ut neque aperto bello Venetos oppugnaret, neque integram pacem redderet, Romam proficiscitur: ubi subita correptus febre paucissimis diebus expiravit. Ejus morte Veneti (ut sæpe alias) ingenti sunt periculo servati. Adheleta, defuncto Othone,

ne Ca-

Otho II. Venetos occulto bello petiit, ac primo fame tentat.